

บทที่ 4

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

ผลการศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการทางการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต” ผลการศึกษานำเสนอด้วยตารางประกอบการบรรยายพร้อมทั้งอภิปรายผล ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากร

ส่วนที่ 2 การใช้และความพึงพอใจของนักศึกษาพิการที่มีต่อการจัดสวัสดิการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ส่วนที่ 3 การศึกษาด้วยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน และกลุ่มนักศึกษาพิการผู้ใช้บริการ

ส่วนที่ 4 อภิปรายผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากร

การศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรที่ศึกษา ในด้าน เพศ อายุ ชั้นปี คณะ รายได้ ต่อเดือนของครอบครัว ประสิทธิภาพการ และลักษณะความพิการ ปรากฏผลการศึกษา ดังนี้

1.1 เพศ อายุ

กลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 46.0 เป็นเพศชาย และเพศหญิง ร้อยละ 54.0 สำหรับช่วงอายุของประชากร ร้อยละ 41.3 มีอายุต่ำกว่า 20 ปี รองลงมาคืออายุอยู่ในช่วง 21-22 ปี ร้อยละ 39.7 และมีอายุอยู่ในช่วง 23 ปีขึ้นไป ร้อยละ 19.0 (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1

จำนวน และร้อยละของนักศึกษาพิการ จำแนกตามเพศและอายุ

เพศและอายุ	จำนวน (N=63)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	29	46.0
หญิง	34	54.0
อายุ		
อายุต่ำกว่า 20 ปี	26	41.3
21-22 ปี	25	39.7
23 ปีขึ้นไป	12	19.0
รวม	63	100

1.2 ชั้นปี

กลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 มากที่สุด ร้อยละ 28.6 รองลงมา ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 27.0 และศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 22.2 (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2

จำนวน และร้อยละของนักศึกษาพิการ จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน (N=63)	ร้อยละ
ปี 1	18	28.6
ปี 2	14	22.2
ปี 3	17	27.0
ปี 4	14	22.2
รวม	63	100

1.3 คณะ

กลุ่มสังคมศาสตร์ ประชากรที่ศึกษา คือ คณะนิติศาสตร์มากที่สุด ร้อยละ 19.0 รองลงมาศึกษาอยู่คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน ร้อยละ 14.3 คณะรัฐศาสตร์ ร้อยละ 12.7 คณะเศรษฐศาสตร์ ร้อยละ 4.8 คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ร้อยละ 3.2 และศึกษาอยู่ที่คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ร้อยละ 1.6

กลุ่มวิทยาศาสตร์ ประชากรที่ศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มากที่สุด ร้อยละ 9.5 รองลงมาศึกษาอยู่คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะศิลปกรรมศาสตร์ ร้อยละ 3.2 และศึกษาอยู่ที่คณะสหเวชศาสตร์ และสถาปัตยกรรมศาสตร์ ร้อยละ 1.6 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3

จำนวน และร้อยละของนักศึกษาพิการ จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน (N=63)	ร้อยละ
กลุ่มสังคมศาสตร์		
คณะนิติศาสตร์	12	19.0
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์	9	14.3
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน	9	14.3
คณะรัฐศาสตร์	8	12.7
คณะศิลปศาสตร์	7	11.1
คณะเศรษฐศาสตร์	3	4.8
คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา	2	3.2
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	1	1.6
กลุ่มวิทยาศาสตร์		
วิศวกรรมศาสตร์	6	9.5
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2	3.2
ศิลปกรรมศาสตร์	2	3.2
สหเวชศาสตร์	1	1.6
สถาปัตยกรรมศาสตร์	1	1.6
รวม	63	100

1.4 รายได้ต่อเดือนของครอบครัว

กลุ่มประชากรที่ศึกษามีรายได้ต่อครัวเรือนส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน ร้อยละ 46 รองลงมารายได้ไม่เกิน 20,000 บาท/เดือน ร้อยละ 14.3 รายได้ไม่เกิน 30,000 บาท/เดือน ร้อยละ 6.3 รายได้มากกว่า 40,000 บาท/เดือน ร้อยละ 7.9 และรายได้ไม่เกิน 40,000 บาท/เดือน ร้อยละ 4.8 มีผู้ไม่ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้ ร้อยละ 20.6 (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4

จำนวน และร้อยละของนักศึกษาพิการ จำแนกตาม
รายได้ต่อเดือนของครอบครัว

รายได้ต่อเดือนของครอบครัว	จำนวน (N=63)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	29	46.0
10,001-20,000 บาท	9	14.3
20,001-30,000 บาท	4	6.3
30,001-40,000 บาท	3	4.8
มากกว่า 40,000 บาท	5	7.9
ไม่ตอบ	13	20.6
รวม	63	100

1.5 ประเภทความพิการ

กลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาพิการทางการเห็นมากที่สุด ร้อยละ 50.8 รองลงมาเป็นนักศึกษาพิการทางการเคลื่อนไหว ร้อยละ 38.1 และนักศึกษาพิการทางการได้ยิน ร้อยละ 11.1 และจำแนกตามความพิการแต่ละประเภทพบว่า นักศึกษาพิการทางการมองเห็น โดยพิการสายตาด้านล่าง ร้อยละ 27 และพิการตาบอด ร้อยละ 23.8 รองลงมานักศึกษาพิการทางการเคลื่อนไหว พบว่า พิการขามากที่สุด ร้อยละ 15.9 รองลงมาพิการแขน ร้อยละ 9.5 พิการนั่งรถเข็นและประเภทกล้ามเนื้ออ่อนแรง ร้อยละ 4.8 และพิการกระดูกเปราะ ร้อยละ 1.6

นักศึกษาพิการทางการได้ยินในระดับ 4 มากที่สุด ร้อยละ 7.9 และได้ยินระดับ 3 และ 5 ร้อยละ 1.6 และมีนักศึกษาพิการทางการเคลื่อนไหวไม่ระบุความพิการ ร้อยละ 1.6 (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5
จำนวน และร้อยละของนักศึกษาพิการ จำแนกตาม
ประเภทความพิการ

ประเภทความพิการ	จำนวน (N=63)	ร้อยละ
ทางการมองเห็น	32	50.8
สายตาเลือนลาง	17	27.0
ตาบอด	15	23.8
ทางการเคลื่อนไหว	24	38.1
พิการขา	10	15.9
พิการแขน	6	9.5
นั่งรถเข็น	3	4.8
กล้ามเนื้ออ่อนแรง	3	4.8
กระดูกเปราะ	1	1.6
*มีจำนวน 1 คน ไม่ระบุความพิการ		
ทางการได้ยิน	7	11.1
พิการทางการได้ยิน ระดับ 4	5	7.9
พิการทางการได้ยิน ระดับ 5	1	1.6
พิการทางการได้ยินระดับ 3	1	1.6
รวม	63	100

1.6 ลักษณะความพิการ

ลักษณะความพิการ พบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ พิจารแต่กำเนิด ร้อยละ 76.2 และพิการภายหลัง ร้อยละ 23.8 (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6
จำนวน และร้อยละของนักศึกษาพิการ จำแนกตาม
ลักษณะความพิการ

ลักษณะความพิการ	จำนวน (N=63)	ร้อยละ
ตั้งแต่กำเนิด	48	76.2
เกิดภายหลัง	15	23.8
รวม	63	100

ภาพรวมค่าเฉลี่ยการใช้บริการสวัสดิการทางการศึกษาและความพึงพอใจต่อสวัสดิการของนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

จากการศึกษาภาพรวมค่าเฉลี่ยการใช้สวัสดิการบริการสวัสดิการทางการศึกษาและความพึงพอใจต่อสวัสดิการของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาพิการทางการมองเห็น (ตาบอดและสายตาสั้น) ใช้บริการสวัสดิการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านนี้มากที่สุด เนื่องจากเป็นประเภทที่นักศึกษาเข้ามาเรียนมากที่สุด ประเภทนักศึกษาพิการทางการได้ยินใช้บริการและสวัสดิการน้อยที่สุด (มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.8) เนื่องจากนักศึกษาเข้ามาเรียนน้อยที่สุด

สวัสดิการบริการด้านทางการศึกษาทั่วไปและสวัสดิการบริการทุนการศึกษา/ทุนประกอบอาชีพ นักศึกษาใช้บริการสวัสดิการด้านนี้มากที่สุด เนื่องจากนักศึกษาพิการทุกประเภทที่เข้ามาเรียนต้องมีการขึ้นทะเบียนทุกคน และเนื่องจากนักศึกษาพิการส่วนใหญ่มีฐานะยากจน ส่วนสวัสดิการด้านการจัดที่อยู่อาศัย สวัสดิการบริการด้านการพัฒนานักศึกษา สวัสดิการด้านการจัดหางาน และสวัสดิการบริการด้านสุขภาพอนามัย ใช้บริการด้านสวัสดิการด้านนี้มากตามลำดับ (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7

ภาพรวมค่าเฉลี่ยการใช้สวัสดิการบริการสวัสดิการทางการศึกษา
และความพึงพอใจต่อสวัสดิการของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การใช้บริการสวัสดิการทางการศึกษาและ ความพึงพอใจต่อสวัสดิการ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
บริการสิ่งอำนวยความสะดวกตามประเภท ความพิการ	4.3	.46	มากที่สุด
ประเภทพิการทางการเคลื่อนไหว	4.4	.77	มากที่สุด
ทางการได้ยิน	3.8	.12	มาก
ทางการมองเห็น ทางสายตา - ตาบอด	4.7	.48	มากที่สุด
สายตาเลือนราง	4.7	.50	มากที่สุด
บริการด้านทางการศึกษาทั่วไป	4.2	.65	มากที่สุด
บริการทุนการศึกษา/ทุนประกอบอาชีพ	4.2	.84	มากที่สุด
บริการด้านการจัดที่อยู่อาศัย	4.1	.77	มาก
บริการด้านการพัฒนานักศึกษา	4.0	.73	มาก
บริการด้านการจัดหางาน	3.8	1.0	มาก
บริการด้านสุขภาพอนามัย	3.8	.90	มาก
รวม	4.07	.76	มาก

ส่วนที่ 2 การใช้และความพึงพอใจของนักศึกษาพิการที่มีต่อ การจัดสวัสดิการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผลการศึกษาการใช้สวัสดิการและความพึงพอใจของนักศึกษาพิการที่มีต่อการจัดสวัสดิการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มี 7 ด้าน ประกอบด้วย บริการทางด้านการศึกษาทั่วไป บริการทุนการศึกษาและทุนประกอบอาชีพ บริการด้านการจัดหางาน บริการด้านสุขภาพอนามัย สวัสดิการด้านพัฒนานักศึกษา สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย บริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาพิการ (ทางการเคลื่อนไหว ทางการได้ยิน ตาบอด และตาเลือนราง)

ผลการศึกษาพบว่าทั้ง 7 ด้านในภาพรวมได้คะแนนเฉลี่ย 4.2 ซึ่งอยู่ในระดับมาก หากพิจารณาในรายข้อ พบว่านักศึกษาพิการที่ใช้บริการมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ในสวัสดิการทางการศึกษาทั่วไปและสวัสดิการทุนการศึกษา/ทุนประกอบอาชีพ และนักศึกษาพิการมีความพึงพอใจในระดับมากในสวัสดิการด้านการจัดที่อยู่อาศัย สวัสดิการด้านการพัฒนานักศึกษา สวัสดิการด้านการจัดหางาน และสวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย และเมื่อพิจารณาข้อย่อยของสวัสดิการแต่ละประเภทแล้วพบว่า บริการทางด้านการศึกษาทั่วไป มี 4 ประเด็นย่อยที่ไม่มีนักศึกษาพิการเข้าไปใช้บริการ ซึ่งได้แก่ 1) การประสานงานขอลงทะเบียนเพิ่มถอนให้เป็นกรณีพิเศษ มีนักศึกษาพิการไม่ได้ใช้บริการ 3 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาพิการทางสายตา พิการทางการเคลื่อนไหว และพิการทางการได้ยิน แต่ไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการถอนวิชา สามารถดำเนินการได้ด้วยตัวเอง จึงไม่จำเป็นต้องพึ่งบริการของศูนย์ 2) การจัดหาผู้สอนเสริมที่เป็นนักศึกษา มีนักศึกษาพิการที่ไม่ได้ใช้บริการจำนวน 2 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาพิการทางการเคลื่อนไหว และพิการทางการได้ยิน สาเหตุที่นักศึกษาไม่ได้ใช้บริการคือนักศึกษาพิการสามารถช่วยเหลือตนเองในเรื่องดังกล่าวได้ 3) การบริการให้คำแนะนำการจัดตารางวิชาเพื่อลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษาที่ 1 มีนักศึกษาพิการไม่ได้ใช้บริการ จำนวน 4 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาพิการทางการเคลื่อนไหว และพิการทางการได้ยิน เหตุที่นักศึกษาไม่ได้ใช้บริการเพราะนักศึกษาสามารถช่วยเหลือตัวเองในการจัดตารางสอนได้ 4) การบริการตรวจสอบความบกพร่องความพิการโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่ามีนักศึกษาพิการที่ไม่ได้ใช้บริการจำนวน 5 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาพิการทางสายตา พิการทางการเคลื่อนไหว และพิการทางการได้ยิน เนื่องจากนักศึกษาเหล่านั้นไม่มีความพิการเป็นกรณีพิเศษจนต้องเข้ารับการตรวจความบกพร่อง ในส่วนนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ใช้บริการนั้นมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดและมาก ในประเด็นดังต่อไปนี้ คือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ศูนย์บริการนักศึกษาพิการ ความสะดวกในการใช้บริการ การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน การขึ้นทะเบียนนักศึกษาพิการเพื่อเป็นนักศึกษาใหม่ และการประสานงานขอลงทะเบียนเพิ่มถอนให้เป็นกรณีพิเศษมีความพึงพอใจมากที่สุด ส่วนประเด็นที่มีความพึงพอใจมาก ได้แก่ ความรวดเร็ว (ขั้นตอน) ในการใช้บริการ การจัดหาผู้สอนเสริมที่เป็นนักศึกษา การแนะนำการจัดตารางวิชาเพื่อลงทะเบียนในปีการศึกษาที่ 1 และการตรวจสอบความบกพร่องความพิการโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 การใช้สวัสดิการและความพึงพอใจของนักศึกษาพิการต่อการใช้บริการทางด้านการศึกษาทั่วไป

การใช้สวัสดิการและความพึงพอใจของนักศึกษาพิการต่อการใช้บริการทางด้านการศึกษาทั่วไป มีข้อคำถามทั้งหมด 9 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า

- การให้บริการของเจ้าหน้าที่ศูนย์บริการนักศึกษาพิการ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 66.7 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 30.2 มีความพึงพอใจระดับมาก ร้อยละ 3.2 มีความพึงพอใจปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 4.6 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดกับข้อคำถามดังกล่าว

- ความสะดวกในการใช้บริการ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ร้อยละ 58.7 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 27.0 มีความพึงพอใจระดับมาก และ ร้อยละ 14.3 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 4.4 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดกับข้อคำถามดังกล่าว

- การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 54.0 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 28.6 มีความพึงพอใจระดับมาก และร้อยละ 17.5 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.3 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดกับข้อคำถามดังกล่าว

- การขึ้นทะเบียนนักศึกษาพิการเพื่อเป็นนักศึกษาใหม่ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 44.4 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 39.7 มีความพึงพอใจระดับมาก ร้อยละ 14.3 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง และร้อยละ 1.6 มีความพึงพอใจระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 4.27 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษา มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดกับข้อคำถามดังกล่าว

- การประสานงานขอลงทะเบียนเพิ่มถอนให้เป็นกรณีพิเศษ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ร้อยละ 45.0 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 35.0 มีความพึงพอใจระดับมาก ร้อยละ 18.3 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง และร้อยละ 1.7 มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.2 โดยไม่ใช้สวัสดิการนี้ร้อยละ 4.8 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษา มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดกับข้อคำถามดังกล่าว

- ความรวดเร็ว (ขั้นตอน) ในการใช้บริการ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 46.0 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 25.4 มี

ความพึงพอใจระดับมาก ร้อยละ 28.6 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 4.1 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากกับข้อคำถามดังกล่าว

- การจัดหาผู้สอนเสริมที่เป็นนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ร้อยละ 42.7 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 19.4 มีความพึงพอใจระดับมาก ร้อยละ 34.4 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง ร้อยละ 1.6 มีความพึงพอใจระดับน้อย และร้อยละ 1.6 มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.0 โดยไม่ใช้สวัสดิการด้านนี้ร้อยละ 3.2 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากกับข้อคำถามดังกล่าว

- การแนะนำการจัดตารางวิชาเพื่อลงทะเบียนในปีการศึกษาที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ร้อยละ 37.3 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 27.1 มีความพึงพอใจระดับมาก ร้อยละ 25.4 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง ร้อยละ 8.5 มีความพึงพอใจระดับน้อย และร้อยละ 1.7 มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.8 โดยไม่ใช้สวัสดิการด้านนี้ร้อยละ 6.3 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากกับข้อคำถามดังกล่าว

การตรวจสอบความบกพร่องความพิการโดยผู้เชี่ยวชาญ ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ร้อยละ 32.7 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 22.4 มีความพึงพอใจระดับมาก ร้อยละ 38.0 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง ร้อยละ 5.2 มีความพึงพอใจระดับน้อย และร้อยละ 1.7 มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.7 โดยไม่ใช้สวัสดิการด้านนี้ร้อยละ 7.9 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากกับข้อคำถามดังกล่าว (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจ
ของนักศึกษาพิการต่อการใช้บริการด้านการศึกษาทั่วไป

ประเด็น	การใช้		ระดับความพึงพอใจของการใช้ บริการด้านการศึกษาทั่วไป					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	ไม่ใช้	ใช้	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
การให้บริการของ เจ้าหน้าที่ ศูนย์บริการ นักศึกษาพิการ	-	100 (63)	66.7 (42)	30.2 (19)	3.2 (2)	-	-	4.6	.54	มากที่สุด
ความสะดวกใน การใช้บริการ	-	100 (63)	58.7 (37)	27.0 (17)	14.3 (9)	-	-	4.4	.73	มากที่สุด
การให้บริการ อย่างเท่าเทียมกัน	-	100 (63)	54.0 (34)	28.6 (18)	17.5 (11)	-	-	4.3	.76	มากที่สุด
การขึ้นทะเบียน นักศึกษาพิการเพื่อ เป็นนักศึกษาใหม่	-	100 (63)	44.4 (28)	39.7 (25)	14.3 (9)	1.6 (1)	-	4.2	.76	มากที่สุด
การประสานงาน ขอลงทะเบียนเพิ่ม ถอนให้เป็นกรณี พิเศษ	4.8 (3)	95.2 (60)	45.0 (27)	35.0 (21)	18.3 (11)	-	1.7 (1)	4.2	.86	มากที่สุด
ความรวดเร็ว (ขั้นตอน) ในการ ใช้บริการ	-	100 (63)	46.0 (29)	25.4 (16)	28.6 (18)	-	-	4.1	.85	มาก
การจัดหาผู้สอน เสริมที่เป็น นักศึกษา	3.2 (2)	96.8 (61)	42.7 (26)	19.7 (12)	34.4 (21)	1.6 (1)	1.6 (1)	4.0	1.0	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ประเด็น	การใช้		ระดับความพึงพอใจของการใช้ บริการด้านการศึกษาทั่วไป					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	ไม่ใช้	ใช้	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
การแนะนำการจัด ตารางวิชาเพื่อ ลงทะเบียนในปี การศึกษาที่ 1	6.3 (4)	93.7 (59)	37.3 (22)	27.1 (16)	25.4 (15)	8.5 (5)	1.7 (1)	3.8	1.06	มาก
การตรวจสอบ ความบกพร่อง ความพิการโดย ผู้เชี่ยวชาญ	7.9 (5)	92.1 (58)	32.7 (19)	22.4 (13)	38.0 (22)	5.2 (3)	1.7 (1)	3.7	1.02	มาก
รวม								4.2	.65	มากที่สุด

2.2 การใช้สวัสดิการและความพึงพอใจของนักศึกษาพิการต่อการใช้บริการทางด้าน ทุนการศึกษา

การใช้สวัสดิการและความพึงพอใจของนักศึกษาพิการต่อการใช้บริการทางด้านทุนการศึกษา มีข้อคำถามทั้งหมด 2 ข้อ ซึ่งพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวมในระดับมาก คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.0 ทั้ง 2 ข้อคือ การจัดทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการ การจัดทุนจ้างนักศึกษาทำงานสำหรับนักศึกษาพิการ แต่มีนักศึกษาที่ตอบว่าไม่ได้ใช้การจัดทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการ จำนวน 3 คน เนื่องจากครอบครัวมีฐานะดีไม่เดือดร้อนเรื่องทุนการศึกษา ส่วนนักศึกษาพิการที่ไม่ได้ใช้บริการเรื่องการจัดทุนจ้างนักศึกษาทำงานสำหรับนักศึกษาพิการ ก็เพราะว่านักศึกษาพิการสามารถหางานทำได้เอง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- การจัดทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ร้อยละ 65.0 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 26.6 มีความพึงพอใจระดับมาก ร้อยละ 6.7 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง และ ร้อยละ 1.7 มี

ความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.0 โดยไม่ใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 4.8 แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากกับข้อคำถามดังกล่าว

- การจัดทุนจ้างนักศึกษาทำงานสำหรับนักศึกษาพิการ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ร้อยละ 45.8 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 18.6 มีความพึงพอใจระดับมาก ร้อยละ 30.5 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง ร้อยละ 1.7 มีความพึงพอใจระดับน้อย ร้อยละ 3.4 มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.0 โดยไม่ใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 6.3 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากกับข้อคำถามดังกล่าว (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจ
ของนักศึกษาพิการต่อการใช้สวัสดิการด้านทุนการศึกษา

ประเด็น	การใช้		ระดับความพึงพอใจของการใช้ บริการด้านการทุนการศึกษา					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	ไม่ใช้	ใช้	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
การจัดทุนการศึกษา สำหรับนักศึกษา พิการ	4.8 (3)	95.2 (60)	65.0 (39)	26.6 (16)	6.7 (4)	-	1.7 (1)	4.0	.76	มาก
การจัดทุนจ้าง นักศึกษาทำงาน สำหรับนักศึกษา พิการ	6.3 (4)	93.7 (59)	45.8 (27)	18.6 (11)	30.5 (18)	1.7 (1)	3.4 (2)	4.0	1.0	มาก
รวม								4.0	.85	มาก

2.3 การใช้สวัสดิการและความพึงพอใจของนักศึกษาพิการต่อการใช้บริการทางด้านการจัดหางาน

การใช้สวัสดิการและความพึงพอใจของนักศึกษาพิการต่อการใช้บริการทางด้านการจัดหางาน พอใจในระดับมาก คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.8 แต่เป็นที่น่าสังเกตว่ามีจำนวนนักศึกษาพิการที่ไม่ได้ใช้บริการด้านการจัดหางานทั้ง 3 ข้อ จำนวนพอสมควร โดยให้เหตุผลที่ไม่ได้ใช้บริการด้านจัดส่งนักศึกษาฝึกงาน จำนวน 10 คน เนื่องจากนักศึกษาเข้าฝึกงานด้วยตนเองได้ ส่วนการไม่ใช้บริการจัดหางานชั่วคราว เนื่องจากนักศึกษาไม่มีเวลาในการทำงาน และในประเด็นการจัดหางานให้แก่บัณฑิตพบว่านักศึกษาพิการสามารถหางานเองได้ บริการทางด้านการจัดหางานมีความพึงพอใจมากในประเด็นดังต่อไปนี้ คือ การจัดส่งนักศึกษาฝึกงาน จัดหางานชั่วคราว และจัดหางานให้แก่บัณฑิต โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- จัดส่งนักศึกษาฝึกงาน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ร้อยละ 39.6 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 18.9 มีความพึงพอใจระดับมาก ร้อยละ 28.3 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง ร้อยละ 9.4 มีความพึงพอใจระดับน้อย ร้อยละ 3.8 มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.8 โดยไม่ใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 15.9 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจ ในระดับมากกับข้อคำถามดังกล่าว

- จัดหางานชั่วคราว ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 33.3 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 25.9 มีความพึงพอใจระดับมาก ร้อยละ 29.6 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง ร้อยละ 5.6 มีความพึงพอใจระดับน้อย ร้อยละ 5.6 มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.7 โดยไม่ใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 14.7 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากกับข้อคำถามดังกล่าว

- จัดหางานให้แก่บัณฑิต ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 35.2 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 16.6 มีความพึงพอใจระดับมาก ร้อยละ 38.9 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง ร้อยละ 5.6 มีความพึงพอใจระดับน้อย ร้อยละ 3.7 มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด มี 3.7 โดยไม่ใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 14.7 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากกับข้อคำถามดังกล่าว (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจ
ของนักศึกษาพิการต่อการใช้บริการด้านจัดหางาน

ประเด็น	การใช้		ระดับความพึงพอใจของการใช้ บริการด้านการจัดหางาน					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	ไม่ใช้	ใช้	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
จัดส่งนักศึกษา ฝึกงาน	15.9 (10)	84.1 (53)	39.6 (21)	18.9 (10)	23.8 (15)	9.4 (5)	3.8 (2)	3.8	1.1	มาก
จัดหางานชั่วคราว	14.7 (9)	85.7 (54)	33.3 (18)	25.9 (14)	29.6 (16)	5.6 (3)	5.6 (3)	3.7	1.1	มาก
จัดหางานให้แก่ บัณฑิต	14.7 (9)	85.7 (54)	35.2 (19)	16.6 (9)	38.9 (21)	5.6 (3)	3.7 (2)	3.7	1.1	มาก
รวม								3.8	1.1	มาก

2.4 การใช้สวัสดิการและความพึงพอใจของนักศึกษาพิการต่อการใช้บริการทางด้าน สุขภาพอนามัย

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาพิการมีความพึงพอใจในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.8 ในเรื่องการรักษาพยาบาล แต่ก็มีนักศึกษาพิการ จำนวน 2 คน ที่ไม่ได้ไปใช้บริการเนื่องจากไม่มีความจำเป็นเพราะความบกพร่องคงที่ไม่ต้องรักษาพยาบาลใดๆ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- การรักษาพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ร้อยละ 24.6 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 39.3 มีความพึงพอใจระดับมาก ร้อยละ 31.3 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง ร้อยละ 3.3 มีความพึงพอใจระดับน้อย ร้อยละ 1.6 มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.8 โดยไม่ใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 3.2 แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากกับข้อคำถามดังกล่าว (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจ
ของนักศึกษาพิการต่อการใช้สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย

ประเด็น	การใช้		ระดับความพึงพอใจของการใช้ บริการด้านการสุขภาพอนามัย					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	ไม่ใช้	ใช้	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
การรักษาพยาบาล	3.2 (2)	96.8 (61)	24.6 (15)	39.3 (24)	31.1 (19)	3.3 (2)	1.6 (1)	3.8	.90	มาก
รวม								3.8	.90	มาก

2.5 การใช้สวัสดิการและความพึงพอใจของนักศึกษาพิการต่อการใช้บริการทางด้านการพัฒนานักศึกษา

ผลการศึกษาพบว่าในภาพรวมความพึงพอใจมีคะแนนเฉลี่ย 3.9 โดยมีข้อคำถามทั้งหมด 2 ข้อ และมีประเด็นที่นักศึกษาพิการไม่ได้ใช้บริการ 1 คน คือ ให้การปรึกษาทางด้านการศึกษา อาชีพ สังคม และการปรับตัวเนื่องจากนักศึกษาสามารถจัดการกับอารมณ์ของตนเองได้อย่างไม่มีปัญหา ส่วนความพึงพอใจในด้านพัฒนานักศึกษา มีความพึงพอใจมากในประเด็นการให้คำปรึกษาทางด้านการศึกษา อาชีพ สังคม และการปรับตัว และการจัดอบรม/สัมมนาเพื่อพัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาพิการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ให้การปรึกษาทางด้านการศึกษา อาชีพ สังคม และการปรับตัว ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 33.9 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 41.9 มีความพึงพอใจระดับมาก ร้อยละ 21.0 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง และร้อยละ 3.2 มีความพึงพอใจระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 4.0 โดยไม่ใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 1.6 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากกับข้อคำถามดังกล่าว

- จัดอบรม/สัมมนาเพื่อพัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาพิการ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 34.9 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 42.9 มีความพึงพอใจระดับมาก ร้อยละ 19.0 มีความพึงพอใจ

ระดับปานกลาง และร้อยละ 3.2 มีความพึงพอใจระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 3.8 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากกับข้อความถามดังกล่าว (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12
จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจ
ของนักศึกษาพิการต่อการใช้บริการด้านพัฒนานักศึกษา

ประเด็น	การใช้		ระดับความพึงพอใจของการใช้บริการด้านพัฒนานักศึกษา					$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	ไม่ใช้	ใช้	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ให้การปรึกษาทางด้านการศึกษา อารมณ์ สังคม และการปรับตัว	1.6 (1)	98.4 (62)	33.9 (21)	41.9 (26)	21.0 (13)	3.2 (2)	-	4.0	.82	มาก
จัดอบรม/สัมมนาเพื่อพัฒนา ความสามารถด้านต่าง ๆ ของ นักศึกษาพิการ	-	100 (63)	34.9 (22)	42.9 (27)	19.0 (12)	3.2 (2)	-	3.8	.90	มาก
รวม								3.9	.73	มาก

2.6 การใช้สวัสดิการและความพึงพอใจของนักศึกษาพิการต่อการใช้บริการทางด้านการจัดที่อยู่อาศัย

ในภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.1 สวัสดิการด้านนี้มีข้อความถามทั้งหมด 4 ข้อ ผลปรากฏว่า บริการทางด้านการจัดที่อยู่อาศัย มีความพึงพอใจมากที่สุด และมากในประเด็นดังต่อไปนี้ คือ การจัดหอพักในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สำหรับนักศึกษาพิการ มีความพึงพอใจมากที่สุด และนักศึกษาพิการทุกคนได้ใช้บริการสวัสดิการนี้ ส่วนประเด็นที่มี

ความพึงพอใจมาก ได้แก่ การจัดห้องน้ำสำหรับนักศึกษาพิการ การจัดหาอาสาสมัครช่วยเหลือ นักศึกษาพิการ และบริการรถรับ-ส่งในการสอบ การเรียน ใน 3 ประเด็นหลังนี้มีนักศึกษาบางส่วน ไม่ได้ใช้บริการสวัสดิการดังกล่าว เช่น สามารถเข้าห้องน้ำร่วมกับคนปกติได้ และไม่มีความจำเป็น ใช้บริการสวัสดิการนั้นๆ เป็นต้น ซึ่งรายละเอียดการใช้สวัสดิการและความพึงพอใจของนักศึกษา พิการในการจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- การจัดหอพักในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สำหรับนักศึกษาพิการ ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 58.7 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 25.4 มีความพึงพอใจระดับมาก ร้อยละ 14.3 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง และร้อยละ 1.6 มีความพึงพอใจระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 4.4 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษา มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดกับข้อคำถามดังกล่าว

- ห้องน้ำสำหรับนักศึกษาพิการ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้ สวัสดิการด้านนี้ร้อยละ 28.3 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 41.7 มีความพึง พพอใจระดับมาก และ ร้อยละ 20.0 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 4.1 โดยไม่ใช้ สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 4.8 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษา มีความพึงพอใจในระดับมากกับ ข้อคำถามดังกล่าว

- การจัดหาอาสาสมัครช่วยเหลือนักศึกษาพิการ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ร้อยละ 42.4 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 32.2 มี ความพึงพอใจระดับมาก ร้อยละ 16.9 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง และร้อยละ 8.5 มี ความพึงพอใจระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 4.0 โดยไม่ใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 6.3 แสดงว่า กลุ่ม ประชากรที่ศึกษา มีความพึงพอใจในระดับมากกับข้อคำถามดังกล่าว

- บริการรถรับ-ส่งในการสอบ การเรียน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้ สวัสดิการด้านนี้ร้อยละ 39.3 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 26.8 มี ความพึงพอใจระดับมาก ร้อยละ 20.0 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง ร้อยละ 14.3 มีความพึง พพอใจระดับน้อย ร้อยละ 5.3 มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.8 โดยไม่ใช้สวัสดิการ ด้านนี้ ร้อยละ 11.1 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษา มีความพึงพอใจในระดับมากกับข้อคำถาม ดังกล่าว (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจ
ของนักศึกษาพิการต่อการใช้สวัสดิการด้านการจัดที่อยู่อาศัย

ประเด็น	การใช้		ระดับความพึงพอใจของการใช้ บริการด้านการจัดที่อยู่อาศัย					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	ไม่ใช้	ใช้	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
การจัดหอพักใน มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ สำหรับนักศึกษา พิการ	-	100 (63)	58.7 (37)	25.4 (16)	14.3 (9)	1.6 (1)	-	4.4	.79	มากที่สุด
ห้องน้ำสำหรับ นักศึกษาพิการ	4.8 (3)	95.2 (60)	38.3 (23)	41.7 (25)	20.0 (12)	-	-	4.1	.74	มาก
การจัดหา อาสาสมัคร ช่วยเหลือ นักศึกษาพิการ	6.3 (4)	93.7 (59)	42.4 (25)	32.2 (19)	16.9 (10)	8.5 (5)	-	4.0	.97	มาก
บริการรถรับ-ส่ง ในการสอบ การเรียน	11.1 (7)	88.9 (56)	39.3 (22)	26.8 (15)	14.3 (8)	14.3 (8)	5.3 (3)	3.8	1.2	มาก
รวม								4.1	.77	มาก

2.7 การใช้สวัสดิการและความพึงพอใจของนักศึกษาพิการต่อการใช้บริการทางการเคลื่อนไหวด้านอำนวยความสะดวกเฉพาะด้าน

มีข้อคำถามทั้งหมด 4 ข้อ ผลปรากฏว่า บริการสิ่งอำนวยความสะดวกเฉพาะด้านของนักศึกษาพิการทางการเคลื่อนไหว มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดในภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.4 โดยประเด็นที่นักศึกษาพิการทางการเคลื่อนไหวไม่ได้เข้าไปใช้สิ่งอำนวยความสะดวกในแต่ละประเภท มีเหตุผล เช่น การจัดรถ Wheel chair ไฟฟ้า เพราะแม้มีความพิการทางการเคลื่อนไหว แต่ยังสามารถเดินได้ ส่วนการบริการเปลี่ยนห้องเรียน ห้องสอบ นั้นนักศึกษาพิการทางการเคลื่อนไหวให้เหตุผลว่าสามารถเข้าเรียนในห้องเรียนทั่วไปได้ สำหรับประเด็นการส่งคนพิการเข้ารับการฟื้นฟูสุขภาพนั้น นักศึกษาพิการที่ไม่ได้เข้าไปใช้นั้น ให้เหตุผลว่าไม่ได้มีความพิการมากขนาดต้องได้รับการฟื้นฟู ส่วนประเด็นเรื่องการจัดทางลาดและที่จอดรถ Wheel chair นั้นนักศึกษาพิการทางการเคลื่อนไหว 3 รายไม่ได้ใช้ เนื่องจากว่าบางรายไม่ได้ใช้ Wheel chair ส่วนบางรายที่ใช้ Wheel chair แต่ไม่ได้ใช้ที่จอด ก็เนื่องจากว่านั่งเรียนกับรถ Wheel chair ในส่วนของนักศึกษาที่ใช้บริการและมีความพึงพอใจในประเด็นมากที่สุดและมากในประเด็นดังต่อไปนี้ คือ การจัดรถ Wheel chair ไฟฟ้า และการเปลี่ยนห้องเรียน/ห้องสอบและจัดสอบให้ในศูนย์บริการนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีความพึงพอใจมากที่สุด ส่วนประเด็นที่มีความพึงพอใจมาก ได้แก่ การประสานงานกับโรงพยาบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งนักศึกษาพิการไปรับการฟื้นฟูสุขภาพ และการจัดทางลาดและที่จอดรถ Wheel chair

- การจัดรถ Wheel chair ไฟฟ้า ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ร้อยละ 70.0 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 15.0 มีความพึงพอใจในระดับมาก และร้อยละ 15.0 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 4.5 โดยไม่ใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 16.7 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดกับข้อคำถามดังกล่าว

- การเปลี่ยนห้องเรียน/ห้องสอบและจัดสอบให้ในศูนย์บริการนักศึกษาพิการ มธ. ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ร้อยละ 72.7 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 13.6 มีความพึงพอใจระดับมาก ร้อยละ 9.1 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง และร้อยละ 4.5 มีความพึงพอใจระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 4.5 โดยไม่ใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 8.3 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดกับข้อคำถามดังกล่าว

- การจัดทางลาดและที่จอดรถ Wheel chair ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ร้อยละ 57.1 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 9.5 มีความพึงพอใจระดับมาก ร้อยละ 23.8 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง และร้อยละ 9.5 มีความพึงพอใจระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 4.1 โดยไม่ใช้บริการด้านนี้ ร้อยละ 12.5 แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากกับข้อความดังกล่าว

- การประสานงานกับโรงพยาบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งนักศึกษาพิการไปรับการฟื้นฟูสุขภาพ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ร้อยละ 50.0 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 27.3 มีความพึงพอใจระดับมาก ร้อยละ 18.2 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง และร้อยละ 4.5 มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.1 โดยไม่ใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 8.3 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดกับข้อความดังกล่าว (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ความพึงพอใจของนักศึกษาพิการทางการเคลื่อนไหว
ต่อสิ่งอำนวยความสะดวกเฉพาะด้าน

ประเภทของ สวัสดิการสิ่ง อำนวยความสะดวก	การใช้		ระดับความพึงพอใจของนักศึกษา พิการทางการเคลื่อนไหว (N 24)					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	ไม่ใช้	ใช้	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
การจัดรถ Wheel chair ไฟฟ้า	16.7 (4)	83.3 (20)	70 (14)	15 (3)	15 (3)	-	-	4.5	.75	มากที่สุด
การเปลี่ยน ห้องเรียน/ห้องสอบ และจัดสอบให้ใน ศูนย์บริการ นักศึกษาพิการ มธ.	8.3 (2)	91.7 (22)	72.7 (16)	13.6 (3)	9.1 (2)	4.5 (1)	-	4.5	.85	มากที่สุด

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ประเภทของ สวัสดิการสิ่ง อำนวยความสะดวก	การใช้		ระดับความพึงพอใจของนักศึกษา พิการทางการเคลื่อนไหว (N 24)					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	ไม่ใช้	ใช้	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
การประสานงาน กับโรงพยาบาล และหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องในการส่ง นักศึกษาพิการไป รับการฟื้นฟูสุขภาพ	8.3 (2)	91.7 (22)	50 (11)	27.3 (6)	18.2 (4)	-	4.5 (1)	4.1	1.0	มาก
การจัดทางลาด และที่จอดรถ Wheel chair	12.5 (3)	87.5 (21)	57.1 (12)	9.5 (2)	23.8 (5)	9.5 (2)	-	4.1	1.1	มาก
รวม								4.4	.77	มากที่สุด

2.8 การใช้สวัสดิการและความพึงพอใจของนักศึกษาพิการทางการได้ยินต่อสิ่งอำนวยความสะดวกเฉพาะด้าน

มีข้อคำถามทั้งหมด 2 ข้อ ผลปรากฏว่าในภาพรวมนักศึกษาพิการทางการได้ยินมีความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกเฉพาะด้านในระดับมาก ได้คะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.8 โดยมีนักศึกษาที่ไม่ได้ใช้บริการข้อละ 1 คน โดยให้เหตุผลว่า ไม่ได้ใช้บริการเครื่องใส่หูช่วยฟังสำหรับนักศึกษาพิการ (เครื่อง FM) เพราะสามารถได้ยิน ส่วนประเด็นการจัดให้มีไฟล์บทเรียนการบรรยาย ที่นักศึกษาพิการตอบว่าไม่ได้ใช้บริการนั้น เป็นเพราะว่ามีไฟล์เป็นของตนเองอยู่แล้ว ซึ่งบริการสิ่งอำนวยความสะดวกเฉพาะด้านของนักศึกษาพิการทางการได้ยิน มีความพึงพอใจมากและปานกลางในประเด็นดังต่อไปนี้ คือ การบริการเครื่องใส่หูช่วยฟังสำหรับนักศึกษาพิการ (เครื่อง FM) มีความพึงพอใจมาก ส่วนประเด็นที่มีความพึงพอใจปานกลาง คือ การจัดให้มีไฟล์บทเรียน การบรรยาย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- การบริการเครื่องใส่หูช่วยฟังสำหรับนักศึกษาพิการ (เครื่อง FM) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ร้อยละ 33.3 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 50.0 มีความพึงพอใจระดับมาก และร้อยละ 16.7 มีความพึงพอใจระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 4.0 โดยไม่ใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 14.3 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากกับข้อความดังกล่าว

- การจัดให้มีไฟล์บทเรียนการบรรยาย ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ร้อยละ 33.3 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 33.3 มีความพึงพอใจระดับมาก ร้อยละ 16.7 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง และร้อยละ 16.7 มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.6 โดยไม่ใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 14.3 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับปานกลางกับข้อความดังกล่าว (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ

ความพึงพอใจของนักศึกษาพิการทางการได้ยิน

ต่อสิ่งอำนวยความสะดวกเฉพาะด้าน

ประเภทของ สวัสดิการสิ่ง อำนวยความสะดวก	การใช้		ระดับความพึงพอใจของนักศึกษา พิการทางการได้ยิน (N 7)					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	ไม่ใช้	ใช้	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
การบริการเครื่อง ใส่หูช่วยฟังสำหรับ นักศึกษาพิการ (เครื่อง FM)	14.3 (1)	85.7 (6)	33.3 (2)	50.0 (3)	-	16.7 (1)	-	4.0	1.0	มาก
การจัดให้มีไฟล์ บทเรียน การบรรยาย	14.3 (1)	85.7 (6)	33.3 (2)	33.3 (2)	16.7 (1)	-	16.7 (1)	3.6	1.5	ปาน กลาง
รวม								3.8	.12	มาก

2.9 การใช้สวัสดิการและความพึงพอใจของนักศึกษาพิการทางการทางการมองเห็น (ตาบอด) ต่อสิ่งอำนวยความสะดวกเฉพาะด้าน

มีข้อคำถามทั้งหมด 4 ข้อ ผลปรากฏว่า นักศึกษาพิการทางการมองเห็น (ตาบอด) ทั้ง 15 คน ได้ใช้บริการสวัสดิการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกเฉพาะด้านของนักศึกษาพิการทางการมองเห็น(ตาบอด) และมีความพึงพอใจในภาพรวมในระดับมากที่สุด คือได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.7 โดยมีความพึงพอใจมากที่สุดในประเด็นดังต่อไปนี้ คือ การจัดให้มีหนังสือเบรลล์ โปรแกรมอ่านจอคอมพิวเตอร์ Printer ภาษาเบรลล์ การจัดให้มีหนังสือเสียง และบริการเครื่องบันทึกเสียง (IC Recorder) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- การจัดให้มีหนังสือเบรลล์ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 73.3 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 26.7 มีความพึงพอใจระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.7 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดกับข้อคำถามดังกล่าว

- โปรแกรมอ่านจอคอมพิวเตอร์ Printer ภาษาเบรลล์ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 80.0 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 13.3 มีความพึงพอใจระดับมาก และร้อยละ 6.7 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 4.7 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดกับข้อคำถามดังกล่าว

- การจัดให้มีหนังสือเสียง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 73.3 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 20.0 มีความพึงพอใจระดับมาก และร้อยละ 6.7 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 4.6 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดกับข้อคำถามดังกล่าว

- บริการเครื่องบันทึกเสียง (IC Recorder) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 73.3 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 20.0 มีความพึงพอใจระดับมาก และร้อยละ 6.7 มีความพึงพอใจปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.6 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดกับข้อคำถามดังกล่าว (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16
จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ความพึงพอใจของนักศึกษาพิการทางการมองเห็น
(ตาบอด) ต่อสิ่งอำนวยความสะดวกเฉพาะด้าน

ประเภทของ สวัสดิการสิ่ง อำนวยความสะดวก เฉพาะ	การใช้		ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาพิการ ทางการมองเห็น (ตาบอด) (N 15)					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	ไม่ใช้	ใช้	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
การจัดให้มีหนังสือ เบลล์	-	100 (15)	73.3 (11)	26.7 (4)	-	-	-	4.7	.45	มากที่สุด
โปรแกรมอ่านจอ คอมพิวเตอร์ Printer ภาษาเบลล์	-	100 (15)	80.0 (12)	13.3 (2)	6.7 (1)	-	-	4.7	.59	มากที่สุด
การจัดให้มีหนังสือ เสียง	-	100 (15)	73.3 (11)	20.0 (3)	6.7 (1)	-	-	4.6	.61	มากที่สุด
บริการเครื่อง บันทึกเสียง (IC Recorder)	-	100 (15)	73.3 (11)	20.0 (3)	6.7 (1)	-	-	4.6	.61	มากที่สุด
รวม								4.7	.48	มากที่สุด

2.10 การใช้สวัสดิการและความพึงพอใจของนักศึกษาพิการทางการมองเห็น (สายตาเลือนราง) ต่อสิ่งอำนวยความสะดวกเฉพาะด้าน

มีข้อคำถามทั้งหมด 2 ข้อ ผลปรากฏว่า นักศึกษาพิการทางการมองเห็น (สายตาเลือนราง) ทั้ง 17 คน ได้ใช้บริการสวัสดิการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกเฉพาะด้านของนักศึกษาพิการทางการมองเห็น (สายตาเลือนราง) และมีความพึงพอใจในภาพรวมในระดับมากที่สุด คือได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.7 โดย บริการสิ่งอำนวยความสะดวกเฉพาะด้านของนักศึกษาพิการทางการมองเห็น (สายตาเลือนราง) มีความพึงพอใจมากที่สุดทั้งสองประเด็นย่อย คือ การจัดโปรแกรม

ขยายตัวหนังสือและขยายภาพ (Zoomtech) และการจัดเครื่องขยายภาพที่เป็นเอกสาร (CCTV) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- โปรแกรมขยายตัวหนังสือและขยายภาพ Zoomtech ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 70.6 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 29.4 มีความพึงพอใจระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.7 แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษา มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดกับข้อความดังกล่าว

- การจัดเครื่องขยายภาพที่เป็นเอกสาร (CCTV) ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านนี้ ร้อยละ 76.5 มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 17.6 มีความพึงพอใจระดับมาก และ ร้อยละ 5.9 มีความพึงพอใจปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 4.7 แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษา มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดกับข้อความดังกล่าว (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ

ความพึงพอใจของนักศึกษาพิการทางการมองเห็น

(สายตาเลือนราง) ต่อสิ่งอำนวยความสะดวก

เฉพาะด้าน

ประเภทของ สวัสดิการสิ่ง อำนวยความสะดวก	การใช้		ระดับความพึงพอใจของนักศึกษา พิการทางการมองเห็น (สายตาเลือนราง) (N 17)					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	ไม่ใช้	ใช้	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
โปรแกรมขยายตัว หนังสือและขยาย ภาพ Zoomtech	-	100 (17)	70.6 (12)	29.4 (5)	-	-	-	4.7	.47	มากที่สุด
การจัดเครื่องขยาย ภาพที่เป็นเอกสาร (CCTV)	-	100 (17)	76.5 (13)	17.6 (3)	5.9 (1)	-	-	4.7	.58	มากที่สุด
รวม								4.7	.50	มากที่สุด

ส่วนที่ 3 การสัมภาษณ์กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน และกลุ่มนักศึกษาพิการผู้ใช้บริการ

การศึกษาเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารมหาวิทยาลัย 3 คน ผู้ปฏิบัติงาน 9 คน และนักศึกษาพิการผู้ใช้บริการ 6 คน เพื่อศึกษาความคิดเห็นแนวทางการพัฒนาทางสวัสดิการของนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ผลสรุปในแต่ละกลุ่มดังนี้

3.1 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารต่อแนวทางการพัฒนา

จากผลการสัมภาษณ์ผู้บริหาร 3 ท่าน ซึ่งประกอบด้วย 1) อาจารย์ ดร.ปริญญา เทวานฤมิตรกุล รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา 2) อาจารย์ชไมพร รุ่งฤกษ์ฤทธิ์ ผู้ช่วยอธิการบดี และ 3) นางวิไลวรรณ ซึ่งปริดา หัวหน้าศูนย์บริการนักศึกษาพิการ ได้เสนอแนวทางการพัฒนาทางสวัสดิการของนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในประเด็นดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาระบบงานระหว่างศูนย์บริการนักศึกษาพิการกับคณะให้แต่ละฝ่ายมีบทบาทหน้าที่ในการดูแลนักศึกษาพิการร่วมกัน โดยลดการรวมศูนย์การทำงานด้านนักศึกษาพิการ แต่เพิ่มบทบาทให้แก่ทางคณะมากยิ่งขึ้น เช่น การทำกิจกรรมร่วมกับทางคณะ การสอบคัดเลือก

2. การสนับสนุนให้นักศึกษาพิการทำกิจกรรมร่วมกับนักศึกษาทั่วไป เพื่อให้เรียนรู้การอยู่ร่วมกันกับนักศึกษาทั่วไปได้ดีขึ้น ตลอดจนมีความสามารถในการปรับตัวได้ดี เมื่อจบการศึกษาและมีงานทำแล้ว จะสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

3. การพัฒนาทางกายภาพ เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงห้องเรียน ที่พัก เดินทางใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างสะดวก เช่น ทางลาด ห้องน้ำ ถึงแม้ว่าส่วนอาคารส่วนใหญ่จะมีสิ่งเหล่านี้อยู่แล้ว แต่อาคารเก่าบางอาคารยังต้องปรับปรุง และมหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการอยู่

4. การเข้าถึงการเรียนรู้ จัดระบบช่วยเหลือสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพ เช่น ผลิตสื่อประกอบการเรียน ได้แก่ อักษรเบรลล์ และหนังสือเสียงให้ทันและพอเพียงกับความต้องการของนักศึกษา จัดคณะทำงานช่วยเหลือนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 ซึ่งคณะทำงานประกอบด้วย คณะที่นักศึกษาสังกัด ศูนย์บริการนักศึกษาพิการ สำนักทะเบียน งานแนะแนว การศึกษาและอาชีพ เป็นต้น

5. การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมและพอเพียงให้นักศึกษาพิการ เช่น รถวีลแชร์ไฟฟ้าสำหรับนักศึกษาพิการที่ต้องนั่งรถเข็น การจัดหาอุปกรณ์สำหรับการปฏิบัติการทดลองสำหรับนักศึกษาพิการทางการเห็นในการเรียนวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

6. การขยายโอกาสทางการศึกษา สนับสนุนให้คณะต่างที่ไม่เคยรับนักศึกษาพิการ ให้โควตาในการรับนักศึกษาพิการเข้าเรียน รวมถึงคณะที่รับอยู่แล้วยังคงให้รับต่อไปหรือขยายการรับให้มากขึ้น

7. การตั้งอัตราค่าจ้างให้เพียงพอในการให้ความช่วยเหลือและให้บริการแก่นักศึกษาพิการ

8. การเพิ่มทุนการศึกษาให้นักศึกษาพิการให้มากขึ้น เพื่อให้นักศึกษาพิการที่ยากจน สามารถมีค่าใช้จ่ายในการศึกษาได้อย่างพอเพียง

3.2 มุมมองของกลุ่มผู้ปฏิบัติงานต่อการให้บริการในศูนย์นักศึกษาพิการ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน จำนวน 9 คน ซึ่งลักษณะงานที่ปฏิบัติจะเกี่ยวข้องกับนักศึกษานักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นงานที่ปฏิบัติในศูนย์นักศึกษาผู้พิการ และปฏิบัติงานตามคณะต่างๆ ที่มีนักศึกษาพิการ โดยกลุ่มผู้ปฏิบัติงานได้เสนอแนวทางการพัฒนาทางการจัดสวัสดิการของนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในประเด็นดังต่อไปนี้

1. การเพิ่มบุคลากร เนื่องจากศูนย์บริการนักศึกษาพิการมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนนักศึกษา เป็นเหตุให้งานบางอย่างล่าช้า งานรวมศูนย์ที่บุคคลเพียงคนเดียวมากเกินไป ศูนย์บริการนักศึกษาพิการ ซึ่งในปัจจุบันมีนักศึกษาพิการ 84 คน มีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือในการทำสื่อให้นักศึกษาพิการเพียง 3 คน (ลูกจ้างชั่วคราวรายปี) แต่หน้าที่อื่น ๆ ทั้งหมดไปรวมที่หัวหน้าศูนย์เพียงคนเดียว จึงควรจะมีบุคลากรเพิ่มขึ้น โดยจัดเป็นระบบว่าเจ้าหน้าที่จัดทำสื่ออักษรเบรลล์สำหรับนักศึกษาพิการตามขออย่างพอเพียง เจ้าหน้าที่ฝ่ายทำหนังสือเสียง เจ้าหน้าที่ด้านการจัดสอบ เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือนักศึกษาพิการทางการได้ยิน เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือนักศึกษาพิการทางการเคลื่อนไหว เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการการศึกษา

2. จัดตั้งสำนักงานใหม่ที่ท่าพระจันทร์ เพราะนักศึกษาไม่ใช่มีเพียงระดับปริญญาตรี และในภาคฤดูร้อนบางคณะจัดให้เรียนที่ท่าพระจันทร์ การจัดส่งข้อสอบไม่สะดวก ควรให้มีการจัดสอบที่ท่าพระจันทร์ ไม่ใช่มีการจัดสอบที่ศูนย์รังสิตเพียงแห่งเดียว

3. ขยายพื้นที่สำนักงานของศูนย์บริการนักศึกษาพิการให้มากขึ้น เพื่อที่จะได้แบ่งแยกเป็นสัดส่วน เช่น ห้องสัมภาษณ์ (นักศึกษาพิการทางการเคลื่อนไหวไม่สามารถไปสอบสัมภาษณ์ในห้องสอบได้เหมือนนักศึกษาทั่วไป ต้องสอบสัมภาษณ์ในพื้นที่ของศูนย์บริการนักศึกษาพิการ เพราะมีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้รองรับ แต่พื้นที่ของศูนย์บริการนักศึกษาพิการเล็กเกินไปที่จะแบ่งเป็นสัดส่วนให้มีห้องสอบสัมภาษณ์ภายในศูนย์บริการนักศึกษาพิการได้)

3.3 มุมมองของกลุ่มนักศึกษาพิการผู้ให้บริการต่อการให้บริการในศูนย์นักศึกษาพิการ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักศึกษาพิการ จำนวน 6 คน ซึ่งมีความพิการทางการเคลื่อนไหว จำนวน 2 คน พิจารณาทางมองเห็น จำนวน 2 คน และพิจารณาทางการได้ยิน จำนวน 2 คน โดยได้เสนอแนวทางไว้ดังนี้

1. เพิ่มบุคลากร บุคลากรไม่เพียงพอ หากบุคลากรเพิ่มขึ้น จะช่วยให้ได้รับหนังสือเบรลล์และหนังสือเสียงเร็วขึ้น รวมถึงการให้บริการด้านอื่น ๆ เร็วขึ้นด้วย
2. ปรับปรุงระบบให้บริการคอมพิวเตอร์และพรินเตอร์ ซึ่งมักเสียบ่อย เพราะมีผู้ให้บริการมาก และมักจะใช้งานไม่ระวัง
3. ควรเพิ่มคอมพิวเตอร์และพรินเตอร์ให้มากยิ่งขึ้น เพราะคนใช้บริการมีมากกว่าเครื่องที่จะให้บริการ
4. เพิ่มพื้นที่ห้องของศูนย์บริการนักศึกษาพิการให้มากขึ้น เช่น ให้มีห้องติว (สอนเสริม) ห้องอ่านหนังสือ เพราะปัจจุบันทุกอย่างอยู่ในห้องเดียวกัน
5. จัดให้มีการสอนเสริมเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะวิชาที่จำเป็น เช่น ภาษาอังกฤษ
6. อุปกรณ์ที่ให้ยืมใช้ ควรให้ยืมแก่ทุกคนที่ต้องการ เพราะทุกคนมีความจำเป็นที่ต้องใช้เหมือนกัน

3.4 สรุปผลการศึกษาเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน และกลุ่มนักศึกษาพิการผู้ให้บริการ

ผลจากการศึกษาแนวทางการพัฒนาทางการจัดสวัสดิการของนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นข้อเสนอของกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน และกลุ่มนักศึกษาพิการ พบว่า มี 12 แนวทาง ดังนี้

1. พัฒนาระบบงานระหว่างศูนย์บริการนักศึกษาพิการกับคณะให้แต่ละฝ่ายมีบทบาทหน้าที่ในการดูแลนักศึกษาพิการร่วมกัน

เนื่องจากนโยบายเดิมที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้ศูนย์บริการนักศึกษาพิการ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบและดำเนินงานด้านนักศึกษาพิการอย่างครบวงจรแบบรวมศูนย์ (One stop services) เพื่อที่จะลดภาระให้แก่คณะที่รับนักศึกษาพิการเข้าเรียน และเพื่อจูงใจให้คณะที่ยังไม่ให้โควตารับนักศึกษาพิการ เปิดรับนักศึกษาพิการเข้าศึกษา เป็นเหตุให้ภาระงานที่เกี่ยวกับนักศึกษาพิการมาอยู่รวมกันที่ศูนย์บริการนักศึกษาพิการมากเกินไป และคณะทราบข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาพิการไม่มากนัก และคณะกรรมการบริหารโครงการนักศึกษาพิการ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนคณะและหน่วยงานที่ดูแลโครงการนักศึกษาพิการ ได้หารือกันและแลกเปลี่ยนข้อมูลกันจึงเห็นสมควรที่จะกำหนดบทบาทของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน เพราะที่ผ่านมานักศึกษาพิการประเภทเดียวกันจะมาอยู่รวมกัน ทำให้แยกตัวจากนักศึกษาทั่วไป ยกเว้นอาสาสมัครที่เป็นผู้ช่วยเหลือประจำตัวของนักศึกษาพิการที่จะอยู่ร่วมกันเป็นประจำ และนักศึกษาพิการพากันมารวมตัวที่ศูนย์บริการนักศึกษาพิการ ซึ่งมีพื้นที่จำกัด เป็นเหตุให้มีโอกาสไม่มากนักในการทำกิจกรรมกับเพื่อนๆ ที่คณะ ขณะนี้คณะเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงและเห็นความสำคัญว่าในที่สุดแล้ว นักศึกษาพิการควรจะอยู่ที่คณะของตนเอง เพราะนักศึกษาพิการจะต้องเรียนวิชาในคณะของตนเองเป็นหลักโดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี 2-4 จึงควรเป็นความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างคณะและศูนย์บริการนักศึกษาพิการ (จากบทสัมภาษณ์ของผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา) ซึ่งการกำหนดบทบาทของแต่ละฝ่ายจะช่วยให้งานไม่กระจุกตัวอยู่ที่ศูนย์บริการนักศึกษาพิการ ประสานงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และงานจะได้ดำเนินไปอย่างราบรื่น รวมถึงนักศึกษาพิการจะได้อยู่ร่วมกับนักศึกษาทั่วไป เมื่อจบการศึกษาจะได้อยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างปกติสุขด้วย

2. การสนับสนุนให้นักศึกษาพิการทำกิจกรรมร่วมกับนักศึกษาทั่วไป

โดยภาพรวมของการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในปัจจุบัน พบว่านักศึกษาพิการมักจะร่วมกันทำกิจกรรมอยู่ในศูนย์บริการนักศึกษาพิการ ซึ่งในชีวิตจริงแล้วคนพิการจะต้องใช้ชีวิตและร่วมกิจกรรมกับคนทั่วไปซึ่งไม่ใช่คนพิการเพียงกลุ่มเดียว ผู้บริหารมหาวิทยาลัยจึงมีแนวทางที่จะพัฒนานักศึกษาพิการให้ทำกิจกรรมร่วมกับนักศึกษาทั่วไป เพราะการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยไม่ใช่เรียนหนังสือได้เท่านั้น แต่มีสิ่งที่สำคัญพอ ๆ กับการเรียน คือต้องให้นักศึกษาพิการสามารถอยู่ร่วมกับคนทั่วไปในมหาวิทยาลัยได้ เพราะในชีวิตจริง ๆ เมื่อจบการศึกษาแล้วจะต้องไปอยู่กับคนที่มีร่างกายปกติ แต่ที่ผ่านมาการมีศูนย์บริการนักศึกษาพิการมีข้อเสียอยู่ประการหนึ่ง ทำให้นักศึกษาพิการมาอยู่ด้วยกัน อยู่ร่วมกับนักศึกษาทั่วไปไม่มากนัก ซึ่งเป็นข้อเสียกับตัวนักศึกษาพิการเอง เพราะเมื่อจบไปแล้วนักศึกษาพิการเหล่านี้ต้องใช้ชีวิตอยู่กับ

คนและทำงานร่วมกับคนธรรมดาทั่วไป และจะอยู่กับคนพิการตลอดชีวิตไม่ได้ จึงต้องเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับคนธรรมดา จึงจะให้นักศึกษาพิการมีโอกาสใช้ชีวิตและมีกิจกรรมร่วมกันกับนักศึกษาทั่วไปให้มากขึ้น (จากบทสัมภาษณ์รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา)

3. การพัฒนาทางกายภาพ (สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย)

ถึงแม้ว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะมีการก่อสร้างทางกายภาพไว้รองรับนักศึกษาพิการแล้ว เช่น ทางลาด ห้องน้ำสำหรับคนพิการ แต่จำเป็นต้องพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เอื้อต่อคนพิการให้มากยิ่งขึ้นตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2552 เช่น อาคารเก่าที่ไม่มีทางลาดขึ้นชั้นสอง หรือไม่มีลิฟท์ รวมถึงลิฟท์ที่ต้องมีอักษรเบรลล์และเสียงบอกชั้น ระบบความปลอดภัยในการเข้าออกลิฟท์ บันไดขึ้น-ลง ที่ต้องมีแถบสี เป็นต้น (บทสัมภาษณ์ของรองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษาและผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา) เพื่อเอื้อให้คนพิการสามารถเข้าถึงห้องเรียน การศึกษา และใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยได้อย่างปกติสุข

4. การเข้าถึงการเรียน

มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องจัดทำสื่อการเรียนให้แก่นักศึกษาพิการอย่างพอเพียงและทันกับความต้องการของนักศึกษา การจัดทำข้อสอบและการจัดสอบสำหรับนักศึกษาพิการทางการเห็น การผลิตสื่อ การเรียนการสอน ทำหนังสือมีเสียง อักษรเบรลล์ ชีวิตในห้องเรียน และการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาพิการผู้ที่มีปัญหาผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 จะจัดตั้งคณะทำงานช่วยเหลือให้สามารถมีผลการเรียนที่ดีขึ้น ประกอบด้วยศูนย์บริการนักศึกษาพิการ คณะ งานแนะแนวการศึกษา สำนักทะเบียน เป็นต้น เพื่อช่วยเหลือให้คำปรึกษา จัดสอนเสริม และการลงทะเบียนเรียนที่เหมาะสมในแต่ละภาคการศึกษา (บทสัมภาษณ์ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา)

5. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมและพอเพียง

จำนวนนักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีจำนวนมาก และมีหลายประเภท คือ พิการทางการเคลื่อนไหว พิการทางการได้ยิน และพิการทางการเห็น และมีการรับนักศึกษาพิการเพิ่มขึ้นทุกปี จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาพิการที่พิการแต่ละประเภทและต้องพอเพียงและเหมาะสมกับนักศึกษาพิการแต่ละคน เพราะถึงแม้ว่าจะพิการประเภทเดียวกันแต่ความบกพร่องของแต่ละคนไม่เท่ากัน ดังนั้นความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกจะต่างกันไปแล้วแต่ละคน เช่น พิการทางการเคลื่อนไหวนั่งรถเข็นเหมือนกัน แต่บางคนต้องการรถเข็นธรรมดา ในขณะที่บางคนต้องใช้รถเข็นไฟฟ้าเพราะมือเท้าไม่มีแรง (บทสัมภาษณ์หัวหน้าศูนย์บริการนักศึกษาพิการ)

6. การขยายโอกาสทางการศึกษา

เดิมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์รับคนพิการทางการมองเห็น ทางการได้ยิน และทางการเคลื่อนไหว ซึ่งพิการทางกาย แต่ผู้บริหารมีนโยบายที่จะขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่คนพิการ ด้วยการสนับสนุนให้คณะที่รับนักศึกษาพิการเข้าศึกษายังคงรับนักศึกษาพิการเข้าเรียนต่อไป และคณะที่ยังไม่เคยรับนักศึกษาพิการเข้าศึกษาเปิดโควตาให้คนพิการเข้าเรียน เช่น เดิมคณะวิทยาศาสตร์เฉพาะพิการทางการเคลื่อนไหว ปัจจุบันรับคนตาบอดเข้าเรียน โดยมหาวิทยาลัยร่วมกับ สำนักงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติขยายโอกาสให้คนตาบอดที่จากเดิมจะเรียนได้เพียงด้านสังคมศาสตร์ ให้สามารถเรียนวิทยาศาสตร์ ในขณะที่คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ รับนักศึกษาพิการออทิสติกเข้าเรียนในปีการศึกษา 2552 (บทสัมภาษณ์รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา) ซึ่งการขยายโอกาสทางการศึกษาเป็นไปตาม พระราชบัญญัติจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551

7. การเพิ่มบุคลากร

เนื่องจากงานในหน้าที่รับผิดชอบในการจัดสวัสดิการให้แก่นักศึกษาพิการและจำนวนนักศึกษาพิการที่มีมากขึ้นทุกปี ทั้งกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มผู้ปฏิบัติงานและกลุ่มนักศึกษาพิการต่างมีความเห็นเหมือนกันในการเพิ่มจำนวนบุคลากรเพื่อให้สามารถจัดสวัสดิการด้านต่างๆ ได้เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาพิการ ตลอดจนสามารถที่จะให้บริการทันกับความต้องการของนักศึกษาพิการด้วย

8. เพิ่มทุนการศึกษา

จากสถิติสถานะทางการเงินของครอบครัวนักศึกษาพิการ พบว่า ครอบครัวของนักศึกษาพิการส่วนใหญ่มีฐานะยากจน หากรับนักศึกษาพิการเข้าเรียนแต่ไม่ได้รับการสนับสนุนทางการเงิน นักศึกษาพิการส่วนใหญ่จะไม่สามารถลงทะเบียนเรียน หรือดำรงชีวิตประจำวันระหว่างที่เป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จึงจัดสรรทุนการศึกษาให้แก่นักศึกษาพิการเป็นรายปี ปีละ 25,000.- บาท และทุนการศึกษาเพิ่มเติมสำหรับบางรายที่มีความจำเป็นมากกว่าที่ได้รับทุนตามปกติ และผู้บริหารมหาวิทยาลัยมีนโยบายที่จะจัดสรรเงินทุนการศึกษาให้แก่นักศึกษาพิการต่อไป (บทสัมภาษณ์รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา)

9. จัดบริการสอนเสริมเพิ่มจากที่เป็นอยู่

นักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่ได้ผ่านการสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัยในระบบปกติของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเหมือนนักเรียนทั่วไป แต่ผ่านการสอบคัดเลือกระหว่างนักศึกษาพิการด้วยกันซึ่งจัดสอบโดยศูนย์บริการนักศึกษาพิการ ซึ่งเปิดโอกาสให้คนพิการเข้าเรียนได้สูงมาก นักศึกษาพิการจำนวนไม่น้อยจึงมักประสบปัญหา

การเรียนเมื่อต้องเรียนร่วมกับนักศึกษาที่ผ่านการสอบแข่งขันในระบบปกติ เพราะต้องสอบข้อสอบชุดเดียวกันและต้องผ่านเกณฑ์ที่อาจารย์ผู้สอนกำหนดเหมือนกัน การสอนเสริมหรือการติว จึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อช่วยเหลือให้นักศึกษาทำการเรียนและมีผลการสอบในเกณฑ์เดียวกันกับนักศึกษาทั่วไป ดังนั้นทั้งผู้บริหาร และนักศึกษาทำการต่างมีความเห็นว่าการสอนเสริมเป็นสิ่งจำเป็นและควรมีการสอนเพิ่มให้แก่นักศึกษาทำการทุกวิชาตามที่นักศึกษาทำการต้องการ (บทสัมภาษณ์ของผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา และของนักศึกษาทำการ นางสาวพรศรี ลีลาพัฒน์วงศ์ และนางสาวเหมือนแพรว วัฒนะโชติ)

10. จัดตั้งสำนักงานเพิ่มที่ ท่าพระจันทร์

สำนักงานของศูนย์บริการนักศึกษาทำการมีอยู่เพียงแห่งเดียวที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีโครงการให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติทุกคนเรียนที่ศูนย์รังสิต ประกอบกับเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์มีจำนวนน้อยมากไม่สามารถที่จะมีเจ้าหน้าที่ประจำทั้งท่าพระจันทร์และศูนย์รังสิตได้ แต่ได้เกิดปัญหาสำหรับคณะที่จัดสอบระดับปริญญาตรีที่ท่าพระจันทร์ เช่น คณะนิติศาสตร์ หรือในกรณีภาคฤดูร้อนมหาวิทยาลัยมีนโยบายที่จะให้นักศึกษาปริญญาตรีได้สัมผัสกับบรรยากาศการเรียนในท่าพระจันทร์เพราะเป็นสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยดั้งเดิมจะได้สัมผัสความเป็นธรรมศาสตร์ทั้งท่าพระจันทร์และศูนย์รังสิต ดังนั้นจึงมีการเรียนและการสอนที่ท่าพระจันทร์ในช่วงภาคฤดูร้อน เมื่อมีการสอบการประสานงานส่งข้อสอบและการจัดการสอบที่ศูนย์รังสิตจะไม่สะดวกเท่ากับการจัดการสอบที่ท่าพระจันทร์ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการสอบของคณะที่มีการเรียนที่ท่าพระจันทร์จึงเสนอให้มีการเพิ่มสำนักงานของศูนย์บริการนักศึกษาทำการที่ท่าพระจันทร์เพิ่มเติมจากที่ศูนย์รังสิต (บทสัมภาษณ์นายกฤษฎะ ประชุมชน)

11. ปรับปรุงระบบการให้บริการคอมพิวเตอร์และพรินเตอร์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดสวัสดิการสนับสนุนทางการศึกษาด้วยให้นักศึกษาทำการทุกคนมีสิทธิในการใช้คอมพิวเตอร์ของศูนย์บริการนักศึกษาทำการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ซึ่งมีนักศึกษาทำการใช้บริการดังกล่าวเป็นจำนวนมาก และเนื่องจากนักศึกษาทำการมักต้องการความรวดเร็วในการใช้คอมพิวเตอร์ จึงมักจะไม่ตรวจทำลายไวรัสที่ติดมากับแผ่นดิสก์มาติดเครื่องคอมพิวเตอร์ของศูนย์เป็นประจำทำให้เครื่องขัดข้องไม่สามารถใช้งานได้ ประกอบกับความบกพร่องทางร่างกายจึงมักจะผิดพลาดในการใช้งานเป็นเหตุให้เครื่องซีพียู เมมโมรี่ และแป้นพิมพ์ชำรุดเป็นจำนวนมากอยู่เสมอแต่ศูนย์บริการนักศึกษาทำการและมหาวิทยาลัยไม่มีช่างเทคนิคที่จะซ่อมแซมให้ทุกวันได้ จึงมีเครื่องที่ใช้งานได้ไม่ครบทุกเครื่อง ทางศูนย์บริการนักศึกษาทำการจะส่งให้เจ้าหน้าที่มูลนิธิธรรมิกชนเพื่อคนตาบอดซ่อมให้ซึ่งต้องใช้เวลานานพอสมควรกว่าจะส่งกลับมาให้

ใช้งานได้ตามปกติ ในขณะที่นักศึกษาพิการที่ใช้บริการดังกล่าวมีเป็นจำนวนมากจึงเป็นปัญหาในการใช้งาน นักศึกษาพิการจึงเสนอให้มีการปรับปรุงระบบการใช้งานคอมพิวเตอร์ เช่น จัดให้มีระบบการซ่อมแซมคอมพิวเตอร์ให้รวดเร็วทันกับความต้องการใช้งานของนักศึกษาพิการ อีกประการหนึ่งคือมหาวิทยาลัยจัดให้บริการใช้และพริ้นเตอร์ หมึก และกระดาษในการพิมพ์เอกสารได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย นักศึกษาพิการใช้บริการประเภทดังกล่าวเป็นจำนวนมาก เป็นเหตุให้หมึกพิมพ์หมดเร็วมาก ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงมาก (บทสัมภาษณ์หัวหน้าศูนย์บริการนักศึกษาพิการ) นักศึกษาเสนอให้พัฒนาการให้สวัสดิการโดยการเพิ่มหมึกพิมพ์ในการให้บริการและไม่จำกัดจำนวนหน้าในการพิมพ์

12. เพิ่มพื้นที่ของศูนย์บริการนักศึกษาพิการให้มากขึ้น

เนื่องจากพื้นที่ของศูนย์บริการนักศึกษาพิการมีจำกัด แต่สวัสดิการที่จัดให้นักศึกษาพิการมีจำนวนมาก รวมถึงจำนวนนักศึกษาพิการผู้ใช้บริการที่มีมากด้วยเช่นกัน การใช้พื้นที่ในแต่ละกิจกรรมจึงซ้ำซ้อนกัน เช่น การสอนเสริม อยู่ในพื้นที่เดียวกันกับการให้บริการพริ้นเตอร์ จึงมีเสียงรบกวนกัน หรือบางครั้งมีการสอนเสริมหลายวิชาในเวลาเดียวกัน จึงทำให้เสียงรบกวนกันตลอดเวลา ประกอบกับไม่มีสถานที่สอบสัมภาษณ์ เพราะนักศึกษาพิการนั่งรถเข็นไปสัมภาษณ์ที่สถานที่อื่นไม่สะดวกเท่าสัมภาษณ์ในพื้นที่ของศูนย์บริการนักศึกษาพิการ กลุ่มผู้ปฏิบัติงานและกลุ่มนักศึกษาพิการจึงเสนอให้พัฒนาการให้สวัสดิการหรือบริการโดยการเพิ่มขนาดพื้นที่ของศูนย์บริการนักศึกษาพิการให้มากกว่าที่เป็นอยู่เดิม เช่น มีห้องสัมภาษณ์ ห้องสอนเสริม ห้องอ่านหนังสือ ห้องให้บริการปริ้นเอกสาร เป็นต้น

ผลที่ได้รับจากการเสนอแนวทางการพัฒนาทางการจัดสวัสดิการของนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จากกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน และกลุ่มนักศึกษาพิการ พบว่าได้มีการเสนอแนวทางและวิธีการที่สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างครอบคลุมทุกด้าน

ส่วนที่ 4 อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ศึกษาเฉพาะศูนย์บริการนักศึกษาพิการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเภทของสวัสดิการทางการศึกษาของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่นักศึกษาพิการเข้าไปใช้ ความพึงพอใจของนักศึกษาพิการที่มีต่อการจัดสวัสดิการ และแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการของนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จากผลการศึกษาศาสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

4.1 ประเภทของสวัสดิการทางการศึกษาที่นักศึกษาพิการเข้าไปใช้

จากการศึกษาเรื่องประเภทสวัสดิการที่นักศึกษาพิการของมหาวิทยาลัยได้เข้าไปใช้ใน 7 ด้าน ได้แก่ บริการด้านทางการศึกษาทั่วไป บริการทุนการศึกษา/ทุนประกอบอาชีพ บริการด้านจัดหางาน บริการด้านสุขภาพอนามัย บริการด้านการพัฒนานักศึกษา บริการด้านการจัดที่อยู่อาศัย บริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่าการให้บริการสวัสดิการทั้ง 7 ด้านของมหาวิทยาลัยนี้มีนักศึกษาพิการเข้าไปใช้บริการในแต่ละสวัสดิการที่มหาวิทยาลัยจัดให้แต่ละประเภท มีมากกว่าร้อยละ 80 และนักศึกษาที่เข้าไปใช้บริการสวัสดิการแต่ละประเภทนั้นก็ยังพบว่ามีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประเภทการจัดสวัสดิการทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้น ได้มุ่งตอบสนองของความจำเป็นพื้นฐานของนักศึกษาพิการแต่ละประเภท เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาไปยังกลุ่มนักศึกษาพิการที่มีศักยภาพในการศึกษาตามความสมัครใจและความถนัดของนักศึกษาพิการเอง โดยให้นักศึกษาพิการได้มีโอกาสศึกษาร่วมกับนักศึกษาปกติในชั้นเรียนเดียวกันบนพื้นฐานศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันของนักศึกษารวมศาสตร์ ที่มีคุณลักษณะที่แตกต่างกันในเรื่องการใช้ชีวิตทางการศึกษาและสังคมได้อย่างสมานฉันท์ ภายใต้มาตรฐานการศึกษาเดียวกัน ซึ่งการจัดประเภทสวัสดิการทางการศึกษาให้กับนักศึกษาพิการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นี้ ค่อนข้างสอดคล้องกับแนวคิดการดำรงชีวิตอิสระของคนพิการ (Independent Living) ที่มุ่งเน้นให้คนพิการสามารถกำหนดแนวทางการดำรงชีวิตของตนเองได้อย่างสมศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ทั้งนี้อาศัยบริการและความช่วยเหลือเท่าที่จำเป็น

4.2 ความพึงพอใจของนักศึกษาพิการที่มีต่อการจัดสวัสดิการและแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

จากการศึกษาภาพรวมของการเข้าถึงสวัสดิการที่นักศึกษาพิการเข้าไปใช้พบว่านักศึกษาพิการ ร้อยละ 80 เข้าไปใช้สวัสดิการที่มหาวิทยาลัยจัดไว้ให้ตามความพิการแต่ละประเภท โดยภาพรวมความพึงพอใจในการให้บริการทั้ง 7 ด้าน คือ บริการด้านทางการศึกษาทั่วไป บริการทุนการศึกษา/ทุนประกอบอาชีพ บริการด้านจัดหางาน บริการด้านสุขภาพอนามัย บริการด้านการพัฒนานักศึกษา บริการด้านการจัดที่อยู่อาศัย บริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่านักศึกษาพิการที่เข้าไปใช้มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด โดยผลการศึกษสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

4.2.1 การศึกษาสวัสดิการทางการศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จัดให้แก่ นักศึกษาพิการของมหาวิทยาลัย เป็นไปตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 นั้น พบว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาสามารถเข้าถึงสวัสดิการและมีความพึงพอใจในการ รับสวัสดิการมากที่สุด โดยกลุ่มประชากรที่ศึกษาทุกคนใช้สวัสดิการได้รับบริการจากเจ้าหน้าที่ ศูนย์บริการนักศึกษาพิการ ความสะดวกในการใช้บริการ การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน การขึ้น ทะเบียนนักศึกษาพิการเพื่อเป็นนักศึกษาใหม่ และความรวดเร็ว (ขั้นตอน) ในการใช้บริการ ร้อยละ 96.8 ใช้สวัสดิการสอนเสริม ร้อยละ 95.2 ใช้สวัสดิการการประสานงานขอลงทะเบียนเพิ่มถอนให้ เป็นกรณีพิเศษ ร้อยละ 93.7 ใช้สวัสดิการแนะนำการจัดตารางวิชาเพื่อลงทะเบียนในปีการศึกษาที่ 1 และร้อยละ 92.1 ใช้สวัสดิการตรวจสอบความบกพร่องความพิการโดยผู้เชี่ยวชาญ ผลการศึกษา การใช้สวัสดิการ แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาเข้าถึงสวัสดิการทางการศึกษาของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และจากผลการศึกษาความพึงพอใจในการใช้สวัสดิการพบว่า ค่าเฉลี่ย รวมของความพึงพอใจทางการศึกษา 4.2 แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจใน สวัสดิการทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในระดับมากที่สุด โดยค่าเฉลี่ย 4.6 กลุ่ม ประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในการรับบริการจากเจ้าหน้าที่ศูนย์บริการนักศึกษาพิการใน ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.4 กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจต่อการได้รับความสะดวกใน การใช้บริการในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.3 กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจต่อการได้รับ บริการอย่างเท่าเทียมกันในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย 4.2 กลุ่มประชากรที่ศึกษามี ความพึงพอใจต่อสวัสดิการการขึ้นทะเบียนนักศึกษาพิการเพื่อเป็นนักศึกษาใหม่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.2 กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจต่อสวัสดิการลงทะเบียนเพิ่มถอนให้ เป็นกรณี พิเศษ ในระดับมากที่สุด 4.1 กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจในการรับบริการที่รวดเร็ว (ขั้นตอน) การใช้บริการในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.0 กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจต่อ สวัสดิการจัดหาผู้สอนเสริมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.8 กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจต่อ สวัสดิการแนะนำการจัดตารางวิชาเพื่อลงทะเบียนในปีการศึกษาที่ 1 ในระดับมาก และค่าเฉลี่ย 3.7 กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจต่อสวัสดิการตรวจสอบความบกพร่องความพิการโดย ผู้เชี่ยวชาญ ในระดับมาก แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาเข้าถึงและพึงพอใจต่อสวัสดิการทางด้าน การศึกษา ซึ่งสวัสดิการทางการศึกษาเป็นสวัสดิการที่จำเป็นสำหรับการเข้าถึงการเรียนรู้ และ การสอบ ของนักศึกษาพิการทุกคนโดยตรง ถ้าไม่มีสวัสดิการด้านนี้นักศึกษาพิการส่วนใหญ่จะ ไม่สามารถประสบความสำเร็จทางการศึกษาได้ ดังที่โครงการนักศึกษาพิการในปีการศึกษา 2546- 2547 ที่ยังไม่ได้มีการจัดตั้งศูนย์บริการนักศึกษาพิการพบว่านักศึกษาพิการมีผลการเรียนต่ำกว่า

2.00 ถึง ร้อยละ 70 แต่เมื่อนักศึกษาพิการได้รับสวัสดิการทางการศึกษาแล้ว ผลการเรียนรู้เกินกว่า 2.00 มีไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 70 (จากคำสัมภาษณ์ของรองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา) ซึ่งการจัดสวัสดิการและการรับบริการทั่วไปด้านการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 มาตรา 5 ข้อ 3 กำหนดให้คนพิการมีสิทธิได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้จัดสวัสดิการทางการศึกษาทั้งกระบวนการเรียนรู้ ได้แก่ การจัดสอนเสริม การจัดสอบเป็นการเฉพาะให้แก่นักศึกษาพิการทางการเห็น การได้ยิน และการเคลื่อนไหว การลงทะเบียนเรียนที่สามารถเพิ่ม-ถอน เป็นกรณีพิเศษ เป็นต้น ซึ่งการจัดสวัสดิการทางการศึกษาให้แก่ศึกษาพิการของมหาวิทยาลัยสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, น. 3-11)

4.2.2 สวัสดิการด้านทุนการศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จัดสรรทุนการศึกษาให้แก่ศึกษาพิการที่ขาดแคลนทุนทรัพย์เช่นเดียวกันกับนักศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงโอกาสและความเท่าเทียมกันในสังคม ผลจากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ใช้สวัสดิการด้านทุนการศึกษาและทุนจ้างนักศึกษาทำงาน โดย ร้อยละ 95.2 กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้บริการทุนการศึกษา ร้อยละ 93.7 กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการจ้างนักศึกษาทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลทางประชากรศาสตร์พบว่า ร้อยละ 46.0 รายได้ครอบครัวของกลุ่มประชากรที่ศึกษาต่ำกว่า 10,000.-บาท/เดือน และมีเพียง ร้อยละ 7.9 รายได้ของครอบครัวของกลุ่มประชากรที่ศึกษาสูงกว่า 40,000.-บาท/เดือน และผลจากการศึกษาความพึงพอใจต่อสวัสดิการทุนการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของความพึงพอใจด้านสวัสดิการทุนการศึกษาเท่ากับ 4.2 แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจต่อสวัสดิการด้านทุนการศึกษาในระดับมากที่สุด โดยค่าเฉลี่ย 4.0 ของกลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจต่อสวัสดิการทุนการศึกษาในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.0 กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจต่อสวัสดิการทุนจ้างนักศึกษาทำงานในระดับมาก แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาเข้าถึงและพึงพอใจต่อสวัสดิการด้านทุนการศึกษา

4.2.3 สวัสดิการด้านการจัดหางาน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีหน้าที่ผลิตบัณฑิตออกไปรับใช้สังคมและเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 มาตรา 20 (3) ระบุว่า “การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพ

อิสระ และบริการสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกเทคโนโลยีหรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงาน และประกอบอาชีพของคนพิการ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด” ซึ่งจาก ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ใช้สวัสดิการด้านจัดหางาน โดย ร้อยละ 85.7 ของกลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านการจัดหางานชั่วคราว ร้อยละ 85.7 กลุ่มประชากรที่ ศึกษาใช้สวัสดิการด้านจัดหางาน ร้อยละ 84.1 กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการด้านการส่ง นักศึกษาฝึกงาน และผลจากการศึกษาความพึงพอใจในการใช้สวัสดิการด้านจัดหางานพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของความพึงพอใจสวัสดิการด้านจัดหางานเท่ากับ 3.8 แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษา มีความพึงพอใจต่อสวัสดิการด้านการจัดหางานในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ย 3.7 กลุ่มประชากรที่ ศึกษามีความพึงพอใจต่อสวัสดิการจัดหางานชั่วคราวในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.7 กลุ่มประชากรที่ ศึกษามีความพึงพอใจต่อสวัสดิการจัดหางานให้แก่บัณฑิตในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.8 กลุ่มประชากรที่ศึกษาที่มีความพึงพอใจต่อสวัสดิการจัดส่งนักศึกษาฝึกงานในระดับมาก แสดงว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาเข้าถึงและพึงพอใจต่อสวัสดิการด้านการจัดหางาน ซึ่งจากผลงานของ ศูนย์บริการนักศึกษาพิการบัณฑิตพิการทุกคนได้งานทำและศึกษาต่อในระดับสูงกว่าปริญญาตรี (คำสัมภาษณ์ของรองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา) บ่งชี้ว่าสวัสดิการด้านจัดหางานเป็นสิ่งที่ บัณฑิตพิการเห็นความสำคัญ

4.2.4 สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและ พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ พ.ศ. 2550-2554 ซึ่งกำหนดว่าคนพิการมีสิทธิได้รับบริการด้านสุขภาพอนามัย มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ จึงจัดสวัสดิการด้านการแพทย์ให้แก่นักศึกษาพิการ ได้แก่ การรักษาพยาบาลทั่วไป การฟื้นฟูสมรรถภาพ ด้วยการกายภาพบำบัดและอื่น ๆ ซึ่งผลจากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรที่ ศึกษาส่วนใหญ่ใช้สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย โดย ร้อยละ 96.8. ของกลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้ สวัสดิการด้านนี้ และผลจากการศึกษาความพึงพอใจต่อสวัสดิการสุขภาพอนามัย พบว่า ค่าเฉลี่ย รวมของความพึงพอใจด้านสวัสดิการสุขภาพอนามัยเท่ากับ 3.8 กลุ่มประชากรที่ศึกษาที่มีความ พึงพอใจต่อสวัสดิการด้านทุนการศึกษาในระดับมาก แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาเข้าถึงและ พึงพอใจต่อสวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย นักศึกษาพิการมีความจำเป็นต้องฟื้นฟูสมรรถภาพซึ่ง พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 ก็ได้กำหนดให้มีคนพิการได้รับการฟื้นฟู สมรรถภาพและการรักษาพยาบาล ซึ่งสุขภาพอนามัยที่ดีย่อมส่งผลต่อการเรียนและการพัฒนา คุณภาพคุณชีวิตคนพิการ

4.2.5 สวัสดิการด้านพัฒนานักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาพิการได้รับการพัฒนาทั้ง อารมณ์ สังคม และการปรับตัวให้อยู่ในสังคมอย่างมีสุข มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้จัดให้มีการ พัฒนานักศึกษา ด้วยการจัดโครงการอบรม และให้คำปรึกษาทางด้านการศึกษา อารมณ์สังคม และการปรับตัว ผลจากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ใช้สวัสดิการด้านพัฒนานักศึกษา โดย กลุ่มประชากรที่ศึกษาทุกคนใช้สวัสดิการจัดอบรม/สัมมนา ร้อยละ 98.4 กลุ่มประชากรที่ ศึกษาใช้บริการให้การปรึกษาทางด้านการศึกษา อารมณ์สังคม และการปรับตัว และผลจาก การศึกษาความพึงพอใจในการใช้สวัสดิการด้านพัฒนานักศึกษา พบว่าค่าเฉลี่ยรวมของความ พึงพอใจสวัสดิการพัฒนานักศึกษาเท่ากับ 4.0 แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจต่อ สวัสดิการด้านพัฒนานักศึกษา ในระดับมาก โดย ค่าเฉลี่ย 4.0 กลุ่มประชากรที่ศึกษามี ความพึงพอใจต่อสวัสดิการให้การปรึกษาทางด้านการศึกษา อารมณ์สังคม และการปรับตัว ใน ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.8 กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจต่อสวัสดิการจัดอบรม/สัมมนาใน ระดับมาก แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาเข้าถึงและพึงพอใจต่อสวัสดิการด้านพัฒนานักศึกษา ซึ่ง เป็นไปตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ได้กำหนดไว้ในมาตรา 8 ให้คนพิการได้รับการพัฒนาทั้งทางสังคม อารมณ์ ควบคู่ไปกับการศึกษา เพื่อให้คนพิการได้รับการ พัฒนาที่สมบูรณ์

4.2.6 สวัสดิการด้านการจัดที่อยู่อาศัย ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 มาตรา 8 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ให้แก่คนพิการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้จัดสภาพแวดล้อมสำหรับนักศึกษาพิการ เช่น หอพัก ห้องน้ำ บริการรถรับ-ส่ง ในการสอบ การเรียน และการจัดหาอาสาสมัครช่วยเหลือนักศึกษาพิการ ผลจากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ใช้สวัสดิการด้านการจัดที่อยู่อาศัย โดย กลุ่มประชากรที่ศึกษาทุกคนใช้สวัสดิการการจัดหอพักในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สำหรับ นักศึกษาพิการ ร้อยละ 95.2 กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้บริการห้องน้ำสำหรับนักศึกษาพิการ ร้อยละ 93.7 และผลจากการศึกษาความพึงพอใจในการใช้สวัสดิการด้านการจัดที่อยู่อาศัย ร้อยละ 88.9 กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้บริการรถรับ-ส่งในการสอบ การเรียน พบว่าค่าเฉลี่ยรวมของ ความพึงพอใจสวัสดิการจัดที่อยู่อาศัยเท่ากับ 4.1 แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจ ต่อสวัสดิการด้านการจัดหางานในระดับมาก โดย ค่าเฉลี่ย 4.4 กลุ่มประชากรที่ศึกษามี ความพึงพอใจต่อสวัสดิการจัดหอพักในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สำหรับนักศึกษาพิการในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.1 กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจต่อสวัสดิการห้องน้ำสำหรับนักศึกษา พิการ ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.0 กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจต่อสวัสดิการจัดหา

อาสาสมัครช่วยเหลือนักศึกษาพิการในระดับมาก กลุ่มประชากรที่ศึกษา มีความพึงพอใจต่อสวัสดิการบริการรถรับ-ส่งในการสอบ การเรียน ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.8 แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาเข้าถึงและพึงพอใจต่อสวัสดิการด้านการจัดที่อยู่อาศัย เนื่องจากความพิการเป็นอุปสรรคในการเดินทาง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จึงจัดสวัสดิการให้นักศึกษาพิการทุกคนได้สิทธิเข้าอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้รับความสะดวกในการเดินทาง ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงห้องเรียน และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 และพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551

4.2.7 บริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาพิการทางการเคลื่อนไหว

พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2552 มาตรา 8 กำหนดให้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ซึ่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกตามประเภทของความพิการ เพื่อให้เหมาะสมกับนักศึกษาพิการแต่ละคน ด้วยการจัดสวัสดิการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาพิการทางการเคลื่อนไหว 4 ด้าน คือ การเปลี่ยนห้องเรียน/ห้องสอบและจัดสอบให้ในศูนย์บริการนักศึกษาพิการ การประสานงานกับโรงพยาบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งนักศึกษาพิการไปรับการฟื้นฟูสุขภาพ การจัดทางลาดและที่จอดรถ Wheel chair และการจัดรถ Wheel chair ไฟฟ้า ผลจากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ใช้สวัสดิการด้านการจัดที่อยู่อาศัย โดย ร้อยละ 91.7 กลุ่มประชากรทางการเคลื่อนไหวใช้สวัสดิการการเปลี่ยนห้องเรียน/ห้องสอบและจัดสอบให้ในศูนย์บริการนักศึกษาพิการ มธ. ร้อยละ 91.7 กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้บริการประสานงานกับโรงพยาบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งนักศึกษาพิการไปรับการฟื้นฟูสุขภาพ ร้อยละ 87.5 กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้บริการจัดทางลาดและที่จอดรถ Wheel chair ร้อยละ 83.3 กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้บริการการจัดรถ Wheel chair ไฟฟ้า และผลจากการศึกษาความพึงพอใจในการใช้สวัสดิการด้านบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาพิการทางการเคลื่อนไหวในภาพรวม พบว่าค่าเฉลี่ยรวมของความพึงพอใจต่อสวัสดิการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาพิการทางการเคลื่อนไหว เท่ากับ 4.4 แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษา มีความพึงพอใจต่อสวัสดิการด้านการจัดหางานในระดับมากที่สุด โดย ค่าเฉลี่ย 4.5 กลุ่มประชากรที่ศึกษา มีความพึงพอใจต่อสวัสดิการการจัดรถ Wheel chair ไฟฟ้า ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.5 กลุ่มประชากรที่ศึกษา มีความพึงพอใจต่อสวัสดิการเปลี่ยนห้องเรียน/ห้องสอบและจัดสอบให้ในศูนย์บริการนักศึกษาพิการ มธ. ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.1 กลุ่มประชากรที่ศึกษา มีความพึงพอใจต่อสวัสดิการการจัดทางลาดและที่จอดรถ Wheel chair

ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.1 กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจต่อสวัสดิการประสานงานกับโรงพยาบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งนักศึกษาพิการไปรับการฟื้นฟูสุขภาพในระดับมาก แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาเข้าถึงและพึงพอใจต่อสวัสดิการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาพิการทางการเคลื่อนไหว นักศึกษาพิการทางการเคลื่อนไหวมีความจำเป็นในการรับสวัสดิการเหล่านี้เพื่อให้สามารถเดินทาง และใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยได้ ซึ่งจะมีผลต่อการเข้าถึงห้องเรียน (จากคำสัมภาษณ์รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา)

4.2.8 บริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาพิการทางการได้ยิน

เนื่องจากนักศึกษาพิการทางการได้ยินของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นนักศึกษาพิการทางการได้ยินที่ใช้เครื่องช่วยฟัง มหาวิทยาลัยจึงจัดสวัสดิการสิ่งอำนวยความสะดวกให้ 2 ประเภท คือ การจัดให้มีไฟล์บทเรียนการบรรยาย และการบริการเครื่องใส่หูช่วยฟังสำหรับนักศึกษาพิการ (เครื่อง FM ช่วยตัดเสียงสะท้อนและเสียงรบกวน) ผลจากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ใช้สวัสดิการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาพิการทางการได้ยิน โดย ร้อยละ 85.7 กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้สวัสดิการการจัดให้มีไฟล์บทเรียนการบรรยาย ร้อยละ 85.7 กลุ่มประชากรที่ศึกษาใช้บริการเครื่องใส่หูช่วยฟังสำหรับนักศึกษาพิการ และผลจากการศึกษาความพึงพอใจในการใช้สวัสดิการด้านบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาพิการทางการได้ยิน พบว่าค่าเฉลี่ยรวมของความพึงพอใจสวัสดิการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาพิการทางการได้ยินเท่ากับ 3.8 แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจต่อสวัสดิการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาพิการทางการได้ยินในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ย 4.0 กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจต่อสวัสดิการบริการเครื่องใส่หูช่วยฟังสำหรับนักศึกษาพิการ ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.6 กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจต่อสวัสดิการการจัดให้มีไฟล์บทเรียน การบรรยาย ในระดับมาก แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาเข้าถึงและพึงพอใจต่อสวัสดิการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาพิการทางการได้ยิน แต่ที่น่าสังเกต คือ การใช้สวัสดิการฯ และความพึงพอใจในการใช้สวัสดิการจะน้อยกว่าความพิการประเภทอื่น ๆ ซึ่งหัวหน้าศูนย์บริการนักศึกษาพิการให้เหตุผลว่าเพราะความสามารถทางการได้ยินของกลุ่มประชากรที่ศึกษามีความแตกต่างกัน ประชากรทั้งหมดมี 7 คน (ความสามารถในการได้ยินระดับ 1 มี 1 คน ความสามารถในการได้ยินระดับ 4 มี 5 คน และพิการระดับ 5 มี 1 คน) ซึ่งได้แจ้งให้นักศึกษาพิการทางการได้ยินแจ้งความประสงค์ขอใช้เครื่อง FM และFile แล้ว แต่นักศึกษาที่มีความสามารถในการได้ยินระดับ 1 แจ้งว่าไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องช่วยฟัง FM ก็สามารถได้ยินเสียงส่วนความสามารถในการได้ยินระดับ 5 จะไม่สามารถใช้เครื่องช่วยฟัง FM เช่นกัน เพราะ

ความสามารถในการได้ยินมีระดับต่ำเกินไปที่จะใช้เครื่องมือดังกล่าว จึงมีเพียงความสามารถในการได้ยินระดับ 4 เท่านั้นจึงจะใช้เครื่อง ช่วยฟัง FM ได้ รวมถึงการอ่านFile บทเรียนสำหรับนักศึกษาพิการที่มีความสามารถในการได้ยินต่ำจะยากในการทำความเข้าใจภาษา (จากคำสัมภาษณ์หัวหน้าศูนย์บริการนักศึกษาพิการ)

4.2.9 บริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาตาบอด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษาพิการตาบอด 4 ด้าน คือ การจัดให้มีหนังสือเบรลล์ การจัดให้มีหนังสือเสียง บริการเครื่องบันทึกเสียง (IC Recorder) และ โปรแกรมอ่านจอคอมพิวเตอร์ Printer ภาษาเบรลล์ ผลจากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรทุกคนใช้สวัสดิการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาตาบอดทั้ง 4 ด้าน และผลจากการศึกษาความพึงพอใจในการใช้สวัสดิการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาตาบอด ในภาพรวมพบว่าค่าเฉลี่ยรวมของความพึงพอใจสวัสดิการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาพิการตาบอด เท่ากับ 4.7 แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษา มีความพึงพอใจต่อสวัสดิการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาพิการตาบอดในระดับมากที่สุด โดย ค่าเฉลี่ย 4.7 กลุ่มประชากรที่ศึกษา มีความพึงพอใจต่อสวัสดิการ โปรแกรมอ่านจอคอมพิวเตอร์ Printer ภาษาเบรลล์ ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.7 กลุ่มประชากรที่ศึกษา มีความพึงพอใจต่อสวัสดิการการจัดให้มีหนังสือเบรลล์ ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.6 กลุ่มประชากรที่ศึกษา มีความพึงพอใจต่อสวัสดิการหนังสือเสียงในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.6 กลุ่มประชากรที่ศึกษา มีความพึงพอใจต่อสวัสดิการบริการเครื่องบันทึกเสียง (IC Recorder) ในระดับมากที่สุด แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาเข้าถึงและพึงพอใจต่อสวัสดิการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาตาบอด สาเหตุที่นักศึกษาตาบอดใช้สวัสดิการสิ่งอำนวยความสะดวกสูงมาก เพราะทุกคนจะใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหมือนกันหมดและจำนวนการใช้จะมากเหมือนกัน เพราะความบกพร่องจะไม่มากหรือน้อยเหมือนพิการประเภทอื่น แต่ทุกคนจะมองไม่เห็นอะไรเลยเหมือนกันหมด หากจะมีความแตกต่างกันอยู่บ้างคือความถนัดและความพอใจในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกประเภทใดมากกว่ากัน เช่น บางคนถนัดอ่านหนังสือเบรลล์ มากกว่าฟังหนังสือเสียง แต่อย่างไรก็ตามทุกคนก็มีความจำเป็นจะต้องใช้สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมด (จากการสัมภาษณ์หัวหน้าศูนย์บริการนักศึกษาพิการ)

4.2.10 บริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาสายตาสีเทา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ศึกษาพิการตาบอด 2 ด้าน คือ การจัดเครื่องขยายภาพที่เป็นเอกสาร (CCTV) และ โปรแกรมขยายตัวหนังสือและขยายภาพ

Zoomtech ผลจากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรทุกคนใช้สวัสดิการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาสายตาเลือนราง ทั้ง 2 ด้าน และผลจากการศึกษาความพึงพอใจในการใช้สวัสดิการด้านบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาสายตาเลือนรางในภาพรวม พบว่าค่าเฉลี่ยรวมของความพึงพอใจสวัสดิการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาพิการสายตาเลือนราง เท่ากับ 4.7 แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจต่อสวัสดิการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาพิการสายตาเลือนรางในระดับมากที่สุด โดย ค่าเฉลี่ย 4.7 กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจต่อสวัสดิการ โปรแกรมขยายตัวหนังสือและขยายภาพ Zoomtech ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.7 กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความพึงพอใจต่อสวัสดิการจัดเครื่องขยายภาพที่เป็นเอกสาร (CCTV) ในระดับมากที่สุด แสดงว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาเข้าถึงและพึงพอใจต่อสวัสดิการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาสายตาเลือนราง